

De drie GODDELIJKE deugden

Tijdschrift van de heemkundekring
NICOLAUS POPPELIUS
van Ravels, Weelde en Poppel

Tweede jaargang - Verschijnt driemaandelijks

Nr. 7 - 15 maart '98

HEEMKUNDEKRING

NICOLAUS POPPELIUS

Postadres en Museum: Torenstraat 12, 2381 Weelde

Rekeningnummer: 733-3522204-67

Abonnement Tijdschrift + Lidgeld Heemkundekring: 600 frank

BESTUUR:

Voorzitter: L.Woestenburg, Beatrijs van Nazarethlaan 2, 2382 Poppel	656993
Secretaris: R.Verheyen, Welvaartstraat 14, 2300 Turnhout	421839
Penningmeester: W.Paulussen, Kapelweg 108, 2300 Turnhout	423664
Leden: A.Luyten, Berkenlaan 91, 2380 Ravels	658346
J.Nooyens, Overbroek 15B, 2382 Poppel	658636
L.Schats, Kruisstraat 80, 5502 JH Veldhoven (NI)	040/2545774
F.Slegers, Steenweg op Weelde 60, 2382 Poppel	655751
P.Van Baelen, Weeldestraat 35, 2381 Weelde	655161
L.van den Berk, Mierdsedijk 111, 2382 Poppel	656954
A.Van Gils, Klein Ravels 109, 2380 Ravels	655258
M.Vermeeren, De Meerkens 10, 2382 Poppel	658838
M.Vloemans, Turnhoutseweg 2, 2381 Weelde	655156

REDACTIELEDEN:

W.Paulussen, Kapelweg 108, 2300 Turnhout
L.Schats, Kruisstraat 80, 5502 JH Veldhoven (Nederland)
F.Slegers, Steenweg op Weelde 60, 2382 Poppel
J.Nooyens, Overbroek 15B, 2382 Poppel
M.Vermeeren, De Meerkens 10, 2382 Poppel
L.Woestenburg, Beatrijslaan van Nazarethlaan 2, 2382 Poppel

LAY-OUT EN REDACTIEADRES:

M.Vermeeren, De Meerkens 10, 2382 Poppel

VOORRADIGE PUBLICATIES:

Jaargang 1 "De Drie Goddelijke Deugden": 400 frank
De Drie van het Noorden: 200 frank
Ravels in Lief en Leed: 400 frank

Ontwerp omslag: ARTI-LINE Beerse
ISBN: D/1996/4081/1

Inhoudsopgave

1. Interneringskampen in Nederland tijdens W.O.I.	blz.81
2. Hoogeind op stap	blz.83
3. Kwartierstaat van Anna Pluym	blz.85
4. De Weldse toal is wonderzuut	blz.88
5. Sint-Jan van Weelde-Straat tussen 1896 en 1951	blz.90
6. Toen had "Meneer Dokter" nog tijd	blz.93
7. Het Schatshoekje	blz.95
8. De Koninklijke fanfare "De Verenigde Vrienden" uit Poppel	blz.97
9. Het geslacht Van Gils	blz.106

Interneringskampen in Nederland tijdens W.O.I.

door Adriaan Van Gils

Er zijn uit onze gemeente soldaten gesneuveld achter de IJzer, er zijn er die weergekeerd zijn van 't front, er zijn krijgsgevangenen geweest, gedeporteerd en gedetineerd. Over deze laatsten, vooral over enkelen van hen, hebben we inlichtingen verzameld. Van sommigen leven nog nazaten maar we hebben weinig concrete gegevens over hun leven in die vier benarde jaren. Toen in 1914 Wereldoorlog I uitbrak, rukte het Duitse leger België binnen en de vaderlandse troepen moesten terugtrekken tot achter de IJzer. Sommige soldaten geraakten zelfs niet meer over de Schelde en werden bij Stabroek over de Nederlands-Belgische grens gedreven.

Jan Van Steen onderging dit lot tussen Stekene en Koewacht, Jan Beyens bij De Klinge op 10 oktober 1914. Daags na hun grensovergang werden die Belgische soldaten in Nederlandse kampen geïnterneerd. Velen overkwam dit lot in Rijs-Gaasterland in 't Zuid-Westen van Friesland. Daar zaten: Jan Van Steen, Karel Huybs en Louis de Bont uit Weelde. Jan Beyens kwam terecht in 't kamp van Amersfoort en Jan Heyns in Leeuwarden. Na anderhalf jaar kampleven kregen ze wat vrijheid. In 1916 zag Nederland dat het niet in oorlog geraakte met

de Duitsers en werd er besloten de eigen legermacht te demobiliseren. Toon Paulussen, die in 't Hollandse leger dienst deed, zwaaide ook af in 1916, maar mocht Ravels eerst binnen na de wapenstilstand.

De Belgische geïnterneerden konden vanaf 1916 het kampeven vaarwel zeggen, maar ze bleven onder controle en werden hoofdzakelijk bij landbouwers in Nederland uitbested. We weten dat velen dicht bij de Belgische grens verbleven, enkele kilometers van huis, zodat ze soms bij nacht wel eens de grens overstaken. De kans was echter groot dat ze in de val liepen, want aan Nederlandse zijde patrouilleerden de kommiezen, de soldaat-kommiezen en de marechaussee. Ook in Ravels patrouilleerden enkele Duitsers. Er was in Ravels een door Duitsers bemand Paskantoor. De controle op de verplaatsing van personen werd in 1914-1918 angstvallig uitgevoerd. De Duitsers wisten dat een menigte Belgische soldaten in Nederland verbleven. Ze waren beducht voor een onverhoedse aanval op hun achterhoede en ook de Nederlanders wilden beletten dat vanuit hun land de Duitsers zouden worden bestookt.

Jan Beyens

Carolus Huybs

Joannes Heyns

Begin 1916 werd zeker door Den Haag aan de Belgische gedetineerden een soldij uitgekeerd. Uit de bewaarde documenten van Jan Beyens (Eel) weten we dat zijn soldij in het begin 18 gulden per maand bedroeg en in 1917 en 1918 meer dan 30 gulden per maand. De gulden was toen 2 Belgische franken waard. Of we die soldij hoog mogen inschatten weten we niet, maar wie al zijn guldens had opgespaard en ze in België kon omwisselen voor de zwaar gedevalueerde frank, hield er na de thuiskomst een royale stuiver aan over. De Nederlandse gulden was immers spoedig 14 Belgische franken waard.

Ravelse geïnterneerden:

Carolus Willemsen werd te Ravels geboren op 2 mei 1884 en overleed als gevangenvaarder te Tilburg op 31 augustus 1917. Hij werd begraven op het Belgisch Ereveld van de Gemeentelijke begraafplaats te Harderwijk.

Jan Van Steen was geboren op 5 november 1884, belandde in Gaasterland en vanaf 1916 was hij boerenknecht bij A. Van Gisbergen te Hooge- en Lage Mierde. Hij werd eerst op 18

december 1918 via het depot van Gaasterland toevertrouwd aan zijn Belgische militaire eenheid "3e Regiment Jagers te voet". Op 19 maart 1919 werd hij met definitief verlof uit het leger ontslagen, ruim vier maanden na de wapenstilstand.

Jan Beyens was te Ravels geboren op 22 februari 1892 en overleed daar op 2 januari 1969. Hij verbleef in het kamp van Amersfoort en was vanaf 1916 tewerkgesteld bij landbouwer P. Antonius te Hooge Mierde.

Jan Heyns werd geboren te Ravels op 24 juni 1882 en is daar overleden op 4 april 1967. Hij verbleef tot 1916 in het kamp van Leeuwarden en daarna was hij tewerkgesteld bij Frans Van Alphen te Riel.

Karel Huybs werd te Ravels geboren op 13 oktober 1884 en is daar overleden op 20 maart 1945. Hij verbleef tot 1916 in Gaasterland en werkte daarna bij Alfons Van der Heyden te Lage Mierde.

Louis De Bont (Geeneinde, Weelde) werd geboren te Weelde op 24 januari 1880 en is daar overleden op 11 september 1961. Tot 1916 zat hij in het kamp van Gaasterland en werd daarna tewerkgesteld te Waspik bij Dongen.

Dertigduizend Belgische soldaten zijn in Nederland geïnterneerd geweest. Misschien waren er onder hen wel enkele vaandvluchtigen, maar in hoofdzaak betrof het strijders die niet meer achter de frontlinie geraakten omdat het Duitse leger hun de pas afsneed.

Van Pieren, Bokken en Krombeenders Hoogeind op stap

door Laurent Woestenburg

Weelde heeft altijd al bijzondere figuren voortgebracht. De meest merkwaardige waren veelal levende voorbeelden van volksvermaak van voor de televisietijd. Dit was de tijd waarin de mensen zelf voor de nodige ontspanning, maar ook wel "spanning" moesten zorgen. Eén van die figuren was Hoogeind, op het trouwboekje Jef Dickens genaamd. Samen met zijn vrouw Mie baatte hij in de eerste helft van deze eeuw in het Kerkeneind een café (vele jaren het duivenlokaal van Weelde) en een winkeltje uit. Jef sleet zijn tijd tussen zijn klanten, vooral duivenmelkers, de constateurs en duivenkorven en zijn bijzonder vitale kroost, waarvan trouwens sommige leden ook niet om een plezierige streek verlegen zaten. De rijkste verhalenschat concentreert zich evenwel op Jef zelf die met zijn Mie allerlei fratsen wist uit te halen. Maar dat deed hij ook met de geburen.

Zo trok Jef op een nazomerse kermisdag parmantig met zijn kruiwagen over de Dijk (nu de Koning Albertstraat). Op het laadvlak lag een keurige doos met een koord errond. Daarin zat iets heel bijzonders, een beest zoals Weelde er nog nooit een gezien had. Het had hem water

en bloed gekost om het te bemachtigen en het was gevaarlijk. Dus moest hij er bijzonder voorzichtig mee omspringen. Hij had het dier ook niet met gesloten beurs in zijn bezit gekregen. Daarom had hij besloten, dat wie het graag wilde zien, er een duit voor in Jef's zakje moest doen. Zo bereidde Jef zijn tocht door de Dijk voor. Gezapgig trok onze held ermee op pad richting Straat. Onderweg passeerde hij de zagerij van Pesjanen, Til Van Schrieken, het klooster van de Zusters van Vorselaar, den Bink, de Desjes-familie, Giljon Swaan, Lis Knip en nog zoveel andere achtenswaardige burgers van Weelde die best wel een paar franken over hadden om dat wonderbare beest te mogen zien. "Als die allemaal mijn beest willen zien en daarvoor ieder vijf frank betalen, dan ben ik wel uit de kosten voor ik bij Rie De Rijk aankom", zo overwoog Jef met economische zorgvuldigheid. Goed, hij zou het er dan maar op wagen en iedere kijklustige vijf frank vragen.

"Hèddet nog nie gezien? Keumt dan gaaw, want naaw hem ik 'm hier bèèj" galmde Jef door de Dijk. Toch was hij, ondanks de nieuwsgierige bereidheid van nogal wat geburen, niet zo erg erop gebrand om zijn doos vlug te openen en de verborgen "schat" te laten zien. Daarom stelde hij voor de kijklustigen in een groepje te laten bijeenkomen. Immers, het openen van de doos hield het reële gevaar in, dat het beest zou ontsnappen. Dat risico kon Jef niet twintig keer na elkaar lopen. Daarom troonde hij de eerste gegadigden mee tot aan het klooster. Zuster-Overste en haar vlijtige medezusters zouden in het belang van de bijdetijdse opvoeding van Weelde's meisjesvolk zeker graag met Jef's levendige "didactisch voorwerp" kennis willen maken. Omdat zij zich met z'n allen aanboden kregen zij van Jef een fikse vermindering op de vastgestelde prijs.

Jef Dickens (1871-1963) en Maria Van Hees

Jef incasseerde met trots zijn vijffrankstukjes en plaatste zich tussen de berries van zijn kruiwagen. Met grote omzichtigheid schoof hij het pak wat dichtër naar zich toe om zeker bij de minste ontsnappingspoging te kunnen voorkomen dat het beest de biezen zou nemen. Met

indrukwekkende nauwkeurigheid wist hij het overdreven knoopwerk van de koord te ontwarren. Terwijl hij iedereen aanmaande toch een beetje afstand te houden, lichtte Jef traag maar met grote handvastheid het deksel van de doos. Tot hun grote verbazing kregen de omstaanders echter geen beest te zien, maar een tweede doos die perfect paste in de geopende. "Dès omdèdik gen risico's wil neeme", zei Jef en maakte zich op om ook die doos te openen.

Een morrend rumoer was te horen toen bleek, dat ook in die tweede doos nog een andere doos zat. Maar Jef hield er de spanning behoorlijk goed in door nog eens te wijzen op het grote gevaar voor ontsnapping dat hij liep. Hij had dat beest overigens erg duur moeten betalen; het moest ten allen prijs in zijn bezit blijven! Maar goed, ook die doos ontsnapte niet aan het bekende ritueel en het deksel ging eraf. En toen kwam er weer een doos te voorschijn, nog net groot genoeg om een kat in te verbergen. Nu zou het grote moment gaan komen.

Jef bepaalde nauwkeurig de positie van elke toeschouwer, vergewiste er zich nog eens van of iedereen die rond zijn kruiwagen stond, wel degelijk het vertoningsgeld had betaald en haalde met een wat geforceerde concentratie uiterst voorzichtig het deksel millimeter na millimeter omhoog. En plots met een ruk ging het hele deksel eraf. Iedereen schrok, sprong enkele treden achteruit om zeker niet aangevallen te worden door Jef's geheimzinnige beest. Tot er een luide galm van gelach opging, want wat kregen de Weeldenaren te zien in Jef's laatste doos? Niets meer maar ook niets minder dan een grote hondendrol die hij ergens achter 't hoekje van zijn café op de grasberm met een spade had opgevist en voorzichtig in de doos gelegd. Niemand nam Jef dat kwalijk, want zij kenden hem. Alleen vonden ze het erg, dat hij hen alweer te grazen had genomen. Maar, geen nood, iedereen mocht met Jef een pint gaan drinken. "Neen hoor, Jef, dat kunnen wij toch niet doen in onze maagdelijke staat" prevelden de zusters en Jef gaf hun prompt hun geld terug.

Kwartierstaat van Anna Pluym

door Marc Vermeeren

Mijn grootmoeder Anna Pluym werd geboren te Ravels op "De Kievit" op 5 december 1901 als dochter van Petrus Adrianus Pluym en Anna Maria Catharina Deliën. Zij bezocht de lagere school (met kantschool) te Ravels en werd tenslotte kantwerkster. Op 20 april 1927 huwde zij Eligius Van Hees (zie zijn kwartierstaat in nr.5) en beiden hadden een landbouwbedrijf aan de Mierdsedijk 37 te Poppel. Zij overleed te Turnhout in het St.-Elisabethziekenhuis op 4 februari 1978. De familie Pluym woonde in de 16e eeuw te Westmalle, trok daarna naar Rijkevorsel (17e eeuw), vandaar naar Merksplas en Baarle (18e eeuw) en belandde uiteindelijk te Weelde en te Ravels (19e eeuw).

Eerste t/m Vierde generatie: zie de kwartierstaat op bladzijde 86

KWARTIERSTAAT VAN ANNA PLUYM

[illegible]

Vijfde generatie:

16. Peter Pluym, °Merksplas 19/6/1755, xx Baarle Nassau 8/2/1778, † Baarle Nassau 7/12/1801
17. Paulina Verheyen, °Baarle Nassau 11/5/1750
18. Cornelius Verheyen, °Hoogstraten 10/8/1744, xx Baarle Hertog 10/2/1770, † Baarle Nassau 23/3/1826
19. Dymphna Jonasse, °Baarle Hertog 13/1/1743
20. Jacobus Van Dun, °Weelde 24/8/1736, xx Weelde 18/6/1770, † Ravels 5/3/1800
21. Anna Ansoms, °Ravels 15/2/1740, † Weelde 23/1/1810
22. Henri Backers, °Weelde 4/6/1734, xx Weelde 19/4/1766, † Weelde 7/10/1783
23. Anna Catharina Van Loon, °Weelde 18/7/1736, † Weelde 29/10/1830
24. Jan Henricus Deliën, °Hilvarenbeek 28/5/1733, xx Hilvarenbeek 16/9/1753
25. Maria Nicolaus Van Oirle, °Tilburg 25/12/1733
26. Jacobus Marcellis, °Hilvarenbeek 14/8/1742, xx Moergestel 23/2/1767, † Baarle Nassau 6/5/1810
27. Maria Ketelaers, °Oisterwijk 26/4/1744, † Baarle Nassau 22/1/1807
28. Peter Jozef Wouters, °Ravels 15/12/1741, xx Weelde 26/6/1770
29. Elisabeth Van Riel, °Ravels 9/6/1737
30. Jan Baptist Lonius, °Ravels 15/1/1729, xx Ravels 1/2/1763, † Ravels 22/1/1794
31. Anna Maria Vermeulen, °Turnhout, † Ravels 27/5/1785

Zesde generatie:

32. Cornelius Pluym, °Zondereigen 3/6/1730, xx Merksplas 23/1/1752
33. Maria Wouters, °Vosselaar
34. Cornelius Verheyen, °Baarle Nassau 17/7/1709, xx Baarle Nassau 14/9/1749
35. Maria Cools, °Baarle Nassau 31/1/1719, † Baarle Hertog 7/5/1798
36. Jacobus Verheyen
37. Adriana Jaspars
38. Joannes Joonen, °Minderhout 2/12/1714, xx Baarle Hertog 19/9/1741, † Baarle Hertog 13/6/1759
39. Cornelia Olislagers, † Baarle Hertog 4/8/1778
40. Ignatius Van Dun, °Weelde 15/1/1698, xx Weelde 23/2/1724
41. Nicolaa Van Der Steen, °Weelde 6/12/1693
42. Wilbort Ansoms
43. Henrica Van Riel, °Ravels 15/10/1705, † Ravels 7/4/1783
44. Willem Beckers, °Alphen 12/12/1700, xx Weelde 5/3/1729, † Weelde 1/7/1744
45. Maria Andriessen, °Weelde 16/9/1693
46. Michael Van Loon, °Weelde 9/5/1696, xx Weelde 25/2/1732, † Weelde 13/12/1788
47. Angela Maes, °Weelde 29/9/1698, † Weelde 11/2/1787
48. Henricus Deliën, °Hilvarenbeek 17/11/1696, xx Hilvarenbeek 15/2/1722
49. Anna Pasmans, °Hilvarenbeek 24/5/1699
50. Nicolaas Van Oerle, °Tilburg 10/3/1699, xx Tilburg 4/12/1726
51. Anna Maria Jan Corstiaens, °Tilburg
52. Marcellis Cornelis Marcellis, °Hilvarenbeek 20/10/1716, xx Hilvarenbeek 22/9/1737
53. Jenneke Jan Van Haeren, °Hilvarenbeek 24/6/1712

54. Herman Ketelaers, °Oisterwijk
14/12/1712, xx Moergestel 5/11/1741, †
Moergestel 25/3/1790
55. Adriana Cuypers, °Moergestel
10/9/1712
56. Jan Wouters, °Ravels 6/8/1704, xx
Ravels 10/2/1733, † Ravels 28/4/1777
57. Joanna Gijsbrechts, † Ravels
9/2/1765
58. Jan Van Riel, °Ravels 11/8/1713, xx
Ravels 3/2/1737
59. Joanna Maria Van De Loey,
°Oirschot 29/7/1699
60. Cornelius Lonius, °Ravels
26/3/1705, xx Ravels 30/10/1725, †
Ravels 23/6/1757
61. Margaretha Van Ginhoven, °Ravels
5/6/1700

Anna Pluym

De Weldse toal is wonderzuut

door Frans Caymax

Kinkpuiten vangen
De roamen afzuëmen
E poar noew kleunen
Lotten of hètje trekken
'n Noew leuzie koëpe
Hij mut het er nogal begoaid hemme
Hij heej prut in z'n oëgen
Perstoorten roapen
'n Uitgelèperde trui
Heps meej aaieren in de pan
'n kloek meej pielekens
Nen appel meej kruut
Doar leupt nen eurreweurm
'n Kerzekaaïke inslikken
Nen haaislender onder de knoerzelenbos
Ekkels en kestanjes roapen
Puuk tuesblèven
ne schitbos
herres en geens

Een kenijn gaan struëpen
E kèske oansteken
Perstoorten roapen
'n Uitgelèperde trui
Meej 't pleudeke te bed zitten
'k speul avendaans
Hij haj veul pent
Lotten of hètje trekken
'n Noew leuzie koëpe
Sjotten meej 'n frutbloas
De rolblaffeturen noar beneje loaten
Oeuw laai afkeussen meej tuf
'k Zal 't is tege de sjendèrme zeggen
De dèrmen van de pompïers
De moai zit in de praai
Harzak speulen
Per fiebelefors ergens henne mutte
vuugd 'oew eige
meej allerheilige pesjonkele

de sjepap van m'ne veluwbaand
 een deuske pikfortjes
 ne nest jonge hunnekes
 nen hannebroek meeje jong
 'n gawe branzjelet
 tutterfrut knawen
 ne petatschelder
 z'ne frak is veuts te groët
 laaikes zetten in de moos
 e sigrettestumpke
 ne wevenèr en een weef
 ne zijleeje
 nen blaawe perresu
 'n fles fijnen eulie
 sweddagse klèrene
 reberbelspijs
 nen empermiabel
 't goai veulste neig
 peejstomp
 trawse
 peddegedrek
 sjukkelat meeje neutjes
 nennik
 ne keirbessem
 'n zeikhoos
 'n erkèr
 over de pèrkel hange
 krikskes op jenevel
 schaaite er naaw is uit
 ambitter, 't is hofzijd
 ge zij precies e klein joenk
 'k hai schuppedam bloeët
 woar moci d'oew eige meeje
 broeiaaieren
 'k gan te bed
 't mut er nogal gespannen hemme
 'n aaw moeierke
 't kommiezekeutje
 gebraaide kawsen
 'k hem koppènt
 nen trippeteur
 de foers van m'ne velloew
 ne platten tuup
 ik kan 't nie veinen
 'n vetuur
 'n brasjèrke
 e kiekieskot
 e supkieken
 dè's straffen toebak

een builtje zijpkes
 't fepke van de juffraw
 aaik en buuk
 'n koai valling
 ne zipzak
 nen ottow en ne motseklet
 'n deutsbeleke

 vèrkespetatten
 't zat er ne kleun dik tegen
 praaistomp
 paar schoen meeje katsjoewe zolen
 'n hoagweeuw
 wij hemme toch mutte laaagen
 peutje heunning
 hij hai gruun kawsen oan
 frikkedelle meeje krikskes
 appeleprol
 een hiël del
 alleskes al erger
 èrrè
 zjust er neffenaf
 de zoajel van 't peird
 bekaanst
 ne kwèker
 nen haansklippel
 dè's toch ne kloeffèr
 e zawtpeutje
 petatfrut
 jeuntjessaws
 'n kapetoelie
 e sjoeke
 'n ferm baawplek

 'n zjakosjke
 zijertellen
 ne mishoeëp
 'n telloeër gruntesup
 'n aachturemoeier
 'n builtje kinnekeskak
 ne zieëverlap
 mej veul zjaar
 'n barbeteuske
 ik hai er compassie mej
 zieëver in pakskes
 petatten dabben
 hij lag te rijlen van de keurts
 deur 't slijk dalken
 ochèrme, 't menneke heje kaaw pollekes

limmenat van den brawwer
dè dee gerellig zieër
e kletske kaawe koffie

hj heege 't er nogal begoaid
en dè hunneke mer kajieten
op z'ne gestoai

Weldse namen noemen:

Lis van de Knip
Hein Van de Klepper
Door van den Dikke
Mit van Nollen
Sooi van den Dekker
Jeanne van Minas
Jan Van Tille
Frans van Nelles van Trien Dielen
Tuur van Nikkelas
René van Liskes
Rie van Sjollen
Sooi van den Bruine
Sjarel Ploon
Joan van Koerelen
Rie van Zjoaken
Geraar van Jan van Pieten
René van Stafke van de Garçon
Jeanne van de Lange
Frans van Pesjantjes
Leks van Hoogeinte
Toon van Deniejen
Jos van de Gerde

Sjal van Peeren
René van Zjakskes
Zjef van de Grune
Joan van Mieke van Sjoareltjes
Desje van Dommelen
Sjat van Pesjoanen
Rie van Bonnekes
Bert van den Bink
Frans van Woesjes
To Stèr
Firmin van Pinkskes
Zjow Stoom
Neel van de Smid
Narres van de Meulder
Sil van Jan van Desjes
Joan van Frans van Stienekes
Fientje van de Grote
Jan van Plinnen
Simone van Bernare
Staans van Mieke van de Kaantenier
Lewis van Keupkes
Jef van den Boswaagter

Sint-Jan van Weelde-Straat tussen 1896 en 1951 (5)

door Laurent Woestenburg

Het grote feest

Op 4 september was het dan zover. Weelde-Straat beleefde het grootste feest aller tijden. De hele bevolking deed aan de voorbereiding ervan mee en de plaatselijke bladen wijdden er flinke artikels aan. Het programma liegt er trouwens ook niet om:

Maandag 3 september om 19.00 uur: kanongeschut en klokgelui

Dinsdag 4 september:

- 7.00 uur: kanongeschut en klokgelui
- 8.45 uur: uithaling van Mgr.Jansen
- 9.00 uur: inzegening van de kapel
- 9.30 uur: plechtige heilige mis, opgedragen door Monseigneur Jansen en met een homilie door Z.E.H.Raeymaekers, pastoor-deken van Turnhout. Daarna Te Deum en verering van de relikwie van Sint-Jan-Baptist, patroon van de kapel, en aanbeden tegen hoofdpijn, vallende ziekte, neurasthenie en andere zenuwziekten.
- 11.00 uur: bezoek aan de versierde straten
- 15.30 uur: ballonwedstrijd voor de kinderen
- 17.00 uur: concert door de fanfare Sint-Nicolauskring
- 20.30 uur: ontgloeijing van de kapel. Met algemene verlichting van de Straat en een groot feest als apotheose.

De Trammaatschappij besliste voor de gelegenheid de laatste tram pas om 21.45 uur te laten vertrekken uit Weelde.

Verslag van de feestelijkheden

Voor het verslag van de feestelijkheden zelf maken wij graag gebruik van de tekst die Pater Faustinus Van Rillaer onder de naam Pardaff liet verschijnen in het Aankondigingsblad van Turnhout. Wij nemen hem hier gedeeltelijk over.

"Uit Weelde Straat: Plechtige inzegening der Sint Janskapel.

Weelde is er bovenop", zo hoorde ik Dinsdag avond zeggen in den tram door een vreemde medereiziger, die zoals ik de luisterrijke, de grootse plechtigheid der inzegening van Sint Janskapel had bijgewoond. En ik moest dien braven man volkomen gelijk geven; want dat de Weeldenaren er een handje van weg hebben om kerkelijke feesten te vieren is reeds lang bekend in onze Kempen. Doch ditmaal hebben ze al hun voorgaande in de schaduw gesteld. Elke Kempenaar, die per tram of per autobus de gemeente doorreisde, heeft achter 't gemeentehuis, ongeveer in het midden der Straat, de oude, tamelijk vervallen kapel van Sint Jan den Dooper bemerkt. Dat heiligdom was sedert geruimen tijd totaal ontoereikend voor de godsdienstige noodwendigheden der bevolking. En van dat oud-versleten kapelleke hebben thans de bouwmeester en de aannemer, volgens plannen van den Zeer Eerwaarden Heer Lemaire, professor aan de Hogeschool te Leuven, een echt pareltje van een kerkje gemaakt.

Monseigneur Jansen, vicaris-generaal van het Aartsbisdom, was door Zijne Eminentie Kardinaal Van Roey afgevaardigd om de ceremoniën der inzegening te voltrekken. Onze Lieve Heer had gezorgd voor het beste weer, dat men voor zulke gelegenheid maar kan dromen. Ook wanneer Monseigneur, vergezeld door den Z.E.H. Raeymaekers, pastoor-deken van Turnhout, rond half negen in de Straat aankwam, was de algemene versiering der straten en huizen tot in de laatste puntjes afgewerkt. Aan een beschrijving zal ik me niet wagen; dat moet men gezien hebben om het te kunnen geloven. "Geheel de Straat één reusachtige bloemengarde", hoorde ik zeggen, en die spreuk was de beste uitdrukking der werkelijkheid. In 't bijzonder nochtans mag vermeld de straat van den groten steenweg naar de woning van den Z.H.Kapelaan Tubbax.

Van daar uit vertrok rond negen uur een grote witte stoet van geestelijken om Z.H.Mgr.Jansen, onder het zingen van psalmgebeden, naar de kapel te geleiden. Beurtelings werd het heiligdom langs buiten en binnen volgens de schone, zinrijke en zinnebeeldige ceremoniën van het Rituale aan den Heer toegewijd. Dan stroomde de ongeduldige schaar

gelovigen de ruime kapel binnen om de eerste H.Mis bij te wonen. Op de eerste rangen hadden plaats genomen de heer Burgemeester met al de gemeenteraadsleden en al de leden van den kerkraad. Monseigneur zelf voltrok de H.Geheimen, bijgestaan door al de priesters van Weelde en van de omliggende dorpen. Na het H.Evangelie hield de Zeer Eerwaarde Heer Deken van Turnhout, met zijn gewone, meeslepende welsprekendheid, een prachtige kanselrede, om aan de aandachtige toehoorders te doen verstaan hoe en waarom de kerk is het huis van God en het huis der gelovigen, en welke verplichtingen voor hem daaruit voortvloeien (.....) Met volle recht mocht dan ook na de H.Mis het danklied "Te Deum" worden aangeheven en ten slotte 't mooie feestlied ter ere van de H.Joannes door al het volk meegezongen. Een bijzonder woord van hulde dient hier gebracht aan het uitgelezen zangkoor, dat zo meesterlijk de mooie tweestemmige Mis van Alfons Moortgat en zo fijn het Proprium der H.Mis van den H.Johannes uitvoerde. Ook voor hen, zoals de Zeer Eerwaarde Heer Deken van Turnhout zo schoon zegde, de deur des hemels. Na de kerkelijke plechtigheid bracht de geestelijkheid met Monseigneur en den Zeer Eerwaarden Heer Deken van Turnhout, een bezoek aan de versierde straten, om de bewoners een hartelijken, welverdienden proficiat te wensen voor hun zo goed gelukte versiering. Dat de brave mensen daarmee zichtbaar in hun schik waren, hoeft wel niet gezegd.

Weelde-Straat in feeststemming (1928)

Rond één uur nodigde Heer Kapelaan Tubbax aan zijn gastvrije tafel een veertigtal genodigden, priesters, familieleden, burgerlijke overheden en andere personen, die met zoveel zorg en toewijding aan de kapel hebben gearbeid. In een diepgevoelden heildronk sprak hij een gepast woord van vurigen dank tot Onzen Lieven Heer en tot al zijne hulpvaardige medewerkers. In zijn antwoord prees Monseigneur terecht den voorbeeldigen priesterijver van den Eerwaarden Heer kapelaan en gaf hem de stellige verzekering dat al

zijn doen en laten de volle goedkeuring en waardering van de hoogste kerkelijke Overheid genoot. Terwijl het eetmaal in de beste stemming verliep, heerste in de Straat immer toenemende feestvreugde. De ballonprijskamp voor kinderen, die honderden gekleurde bollen den lachenden hemel inzonden, en wat later een kunstvol muziekfeest door de fanfare "St.Nicolauskring" gegeven, mochten zich over een ongewonen bijval verheugen.

Doch het puikste nummer van het feestprogramma was tot den avond voorbehouden. Om 8 1/2 uur schoten als bij toverslag de honderden elektrische lampen op de praalbogen der straten in lichtlaaien brand. Echt feestisch was de aanblik, waarop dichte drommen nieuwsgierigen hunne bewondering stonden uit te staren, terwijl daar hoog in de lucht de uiteenspattende veelkleurige sterrenregen der vuurpijlen en de knetterende knallen der fuseën wijd en zijd de feestvreugde bekend maakten. Doch daar slingert opeens als een flitsende bliksemstraal door de donkerte, waarin de kapel is weggedoezeld. Van onder tot boven staat ze veranderd in een echt toverpaleis. Als vurige, lichtende slangen liggen in reusachtige kronkels de veelkleurige guirlanden van duizenden gloeilampen rond de kroonlijsten der dakgoten, de slanke spitsbogen der vensters en de boorden der buitenspijlers. Langs beide zijden van den toren heffen ze hun schitterend tweevoudig bovenlijf naar het kruis, dat ze omstrengelen in menigvuldige sierlijke bochten. Heer Clement Van den Borne, het moge hier wel bekend, gij hebt een meesterwerk, enig in zijn soort, weten voort te brengen.

En daarmee is Sint Janskapel ingehuldigd. Moge ze blijven voor eeuwig en altijd, lijk ze was. (...) En heb ik nu vergeten hulde te brengen aan iemand die het nochtans wel verdiende, die gelieve het mij goedhartig te vergeven."

Toen had "Meneer Dokter" nog tijd

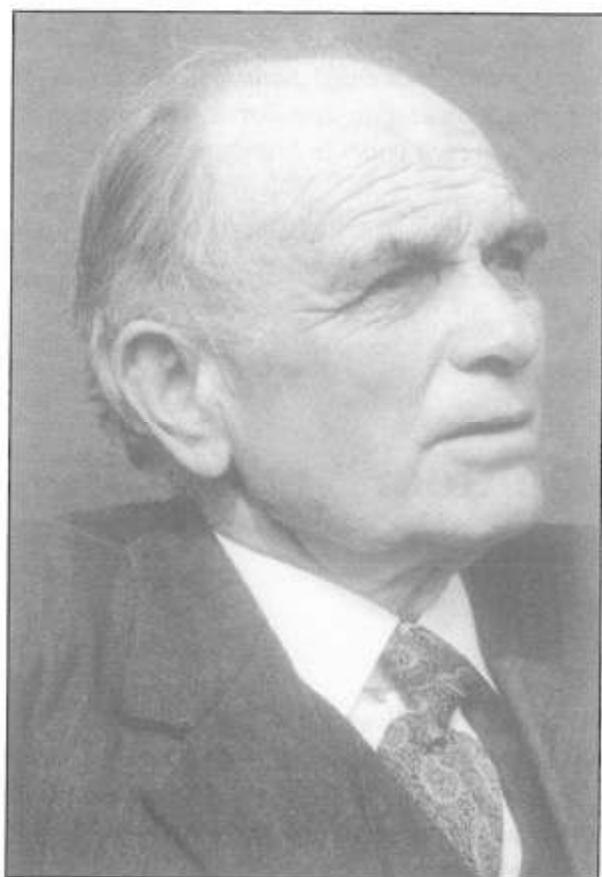
door Jos Nooyens

Het zal nu 60 jaar zijn geleden dat mijn oude grootvader bij een late herfstwandeling zo ongelukkig ten val kwam dat meneer dokter moest komen. En de keuze was simpel want er was toen één dokter, namelijk Dokter Amandus Van Baelen uit Weelde, die in zijn eentje de drie dorpen van de huidige fusiegemeente gezond moest houden. Lang liet die in zo'n geval niet op zich wachten, maar of hij met de fiets dan wel met zijn zwarte Citroën -met dochter Amanda aan het stuur- kwam voorrijden is me ontgaan.

"Maar Frans, wat hebt ge nu toch aangevangen, laat eens kijken man!" Met een dijbreuk en een ernstige kneuzing van de heup waar een orthopedist van nu in het ziekenhuis een flinke klus aan zou hebben, zag het er inderdaad niet zo goed uit. De dokter bracht een verband aan en adviseerde om de patiënt gemakkelijk in zijn zetel te laten rusten en hem voldoende aandacht te schenken. De dokter beloofde over enkele dagen nog eens terug te komen. In Turnhout bestelden we een dure bruinlederen verstelbare zetel die door Jan Stadts ijlings werd thuisbezorgd. Jammer genoeg was dat een miskoop, want grootvader verkoos zijn oude rieten zetel met losse kussens die elk uur moesten worden opgeschud. Amandus Van Baelen gaf de patiënt gelijk en argumenteerde dat een oude boom niet verplant mocht worden.

Volgens de dokter herstelde de Semois rokende patiënt naast de Leuvense stoof erg goed, toen hem gewezen werd op nog een patiëntje in een rieten mand achter de kachel. Die morgen had onze zeug op één van haar kleintjes getrapt en een twee dagen oud biggetje sleepte een trosje ingewanden mee die uit een duimbrede lieswonde puilden. Het biggetje leek nog gezond en Joaneke Smolders, de knecht, stelde voor het beestje te opereren. Men besliste om de ingewanden terug in de buikholte te duwen en de wonde dicht te naaien. Indien deze riskante onderneming zou lukken was er toch schoon geld verdiend.

De veranda werd uitgekozen als operatiekamer. Joaneke hield het biggetje met de achterste poten omhoog, moeder wreef de wonde proper met een zakdoek en lauw water en duwde met haar vingers het trosje ingewanden door de liesscheur in de buikholte. Ondergetekende stond daarbij met een schoteltje olie, een naald met voorgeknoopte witte garendraad, een vingerhoed en de schaar.

Amandus Van Baelen

Zonder verdoving maar onder luid gegil van het slachtoffertje verliep de operatie naar omstandigheden zeer gunstig. Nadat het biggetje bij moeder zeug aan de voorste mem werd aangelegd om zijn buikje vol te drinken verhuisde het diertje naar een rieten mand onder de Leuvense stoof. Daar vond Amandus Van Baelen het dier en hij bestudeerde het alsof het een baby betrof.

"En Anna", vroeg hij belangstellend, "ge hebt toch niet het buikvlies en de huid samen genaaid?" - "Och dokter, ik heb dat genaaid als ik zou doen met een nieuwe frak", zei moeder, "eerst de voering en daarna de stof, al zal er wel een enkele steek verkeerd zijn gegaan want de naald was te kort..." - "Het ziet er in elk geval niet slecht uit", prees de dokter terwijl hij de wonde ontsmette, "maar ik ben toch benieuwd hoe dat gaat evolueren".

En benieuwd was Amandus Van Baelen, want de volgende drie maanden bleef hij regelmatig het herstel van mijn grootvader... en van het biggetje volgen. Het dier werd tenslotte als volwaardig slachtvarken verkocht zonder één frank gekost te hebben aan de vecarts. Als er ooit een standbeeld wordt opgericht voor dokter Amandus Van Baelen mag er gerust een klein biggetje bij afgebeeld worden met een duimbrede wonde in de liesstreek, want deze grote huisdokter hield van alles wat leefde.

HET SCHATSHOEKJE (1)

door Louis Schats

Vanaf ca 1500 tot halverwege onze eeuw is de naam Schats in Weelde gekend geweest. Afgaande op de parochieregisters hoort de naam in Weelde tussen 1600 en 1800 thuis in de top-20 van meest voorkomende familienamen. Toen ik me voor heemkunde en genealogie ging interesseren en mijn Weeldse wortels ontdekte, had de laatste Schats te Weelde spijtig genoeg zijn laatste adem al uitgeblazen.

Daarom is er enige aarzeling mijnerzijds om de lezer anno 1997 nog lastig te vallen met een Weeldse familie uit het verleden. Maar toch, misschien zijn er voor de geïnteresseerde heemkunde- en genealogieliefhebber nog zaken op te lepelen die de moeite waard zijn. In deze en komende afleveringen van ons tijdschrift ga ik mijn best doen om enkele aspecten te belichten zonder tot een complete genealogie te komen. Een overzicht van mijn genealogische aantekeningen is overigens in ons museum te raadplegen.

Omdat het beestje een naam moet hebben, heb ik de rubriek maar gedoopt als "*Het Schatshoekje*". De naam is niet geheel aan mijn fantasie ontsproten. De eerste Schatsen te Weelde woonden in de 16e eeuw in de Meir, daar waar nu de Schoolstraat uit komt. In de 17e eeuw werd de hoek daar aangeduid als "de schatshoek", een toponiem dat ongetwijfeld van de familienaam is afgeleid.

Toponiemen

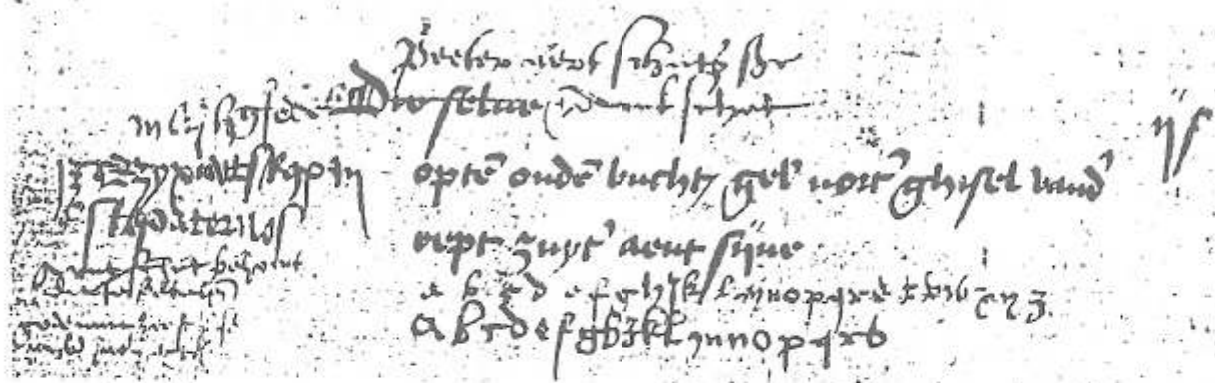
Behalve de familienaam Schats komt de naam schats te Weelde in een aantal toponiemen voor. Naast "de schatshoek" treffen we in de 17e en 18e eeuw ook de "schatstacker" en "het schats" aan. "Het schats" bestond uit een aantal akkers ten oosten van het zandpad, dat in het verlengde van de Schoolstraat de Noord-Heikant in gaat. Daar lag ook de "schatstacker". De toponiemen zijn terug te voeren op de familienaam. De familie Schats woonde in de 16e en 17e eeuw in de Meir en bezat er diverse landerijen. Het is dus niet verwonderlijk dat haar naam aan de grond is blijven kleven. Vanaf de 19e eeuw is de naam als toponiem verloren gegaan, althans in de archieven. Misschien heeft de naam als toponiem in de volksmond nog langer voortbestaan?

Aert Schats opten ouden bucht

De aartsvader van alle Weeldse Schatsen is Aert Schats, in rechte lijn mijn 13e voorvader. Hij heeft zich waarschijnlijk tussen 1490 en 1500 te Weelde in de Meir gevestigd. Ik heb redenen om aan te nemen dat hij van Turnhout kwam, maar daarover misschien later.

In het cijnsboek van het Land van Turnhout dat loopt van 1466 tot 1514 wordt Aert Schats (ook voorkomend als Arnt of Aernt Schat) te Weelde als cijnsplichtige vermeld. Hij betaalt een cijns van 2 stuivers "opten ouden bucht" en van 5 stuivers op "Aert Peeters heyde", beide gelegen op de Meir.

De cijnspost "opten ouden bucht" is in het cijnsboek van 1466-1514 (Rekenkamer 45026, f 184v, Rijksarchief Brussel) als volgt genoteerd:

De oorspronkelijke tekst uit 1466:

Die selue

*opten ouden bucht gelegen nortwärts Ghisel vande
rept zuytwaerts aent sijne*

In een latere periode is *die selue* doorgehaald en is ernaast geschreven *Aernt Schat*.
Erboven staat *Peeter Aert Schats sone*.

Die selue in de basistekst slaat terug op de cijnsplichtige in de vorige cijnspost. Hij draagt 2 stuivers of 2 schellingen (zie rechts in de kantlijn) aan de hertog af. Zijn fiscale opvolgers zijn achtereenvolgens *Aernt Schat* en *Peeter Aert Schats sone*. Opvolging kon geschieden door verkoop, uitgeven in erfpacht, gerechtelijke uitwinning of vererving.

De letters onder en naast de cijnspost links vertegenwoordigen elk jaar dat er is betaald. Dus a t/m z (eerste regel onder de cijnspost), a t/m s (tweede regel onder de cijnspost) en links in de marge (eerste regel) achterstevoren m t/m a.

De tweede regel en derde regel in de marge links zijn niet goed te begrijpen. De tweede lijkt ook tekens te bevatten, die een betalingsjaar kunnen aanduiden. De derde regel lijkt de woorden *est pater nos* (is onze vader) te tonen.

De woorden van de vierde t/m zevende regel in de marge zijn niet goed te ontcijferen:

Arnt Schat behoert

dese te betaelen

Godewaert heeft dese p...se

... jaren ...

Aert Schats is dus later dan 1466 cijnsplichtig geworden en de cijns is daarna overgenomen door zijn zoon Peeter Schats. Hij behoudt die cijnsplicht ook in het cijnsboek dat in 1514 wordt aangelegd. Zijn kinderen nemen vervolgens de cijnsplicht weer over.

In de cijnsboeken van vóór 1466 is in Weelde geen enkele Schats te vinden. Ofschoon het niet strikt te bewijzen valt, mogen we aannemen dat Aert Schats de eerste Schats te Weelde was. De familienaam staat dan al als een huis, want zijn nazaten worden stevast aangeduid met Schats (varianten: Scat, Scats, Schadts)

De cijnsboeken

De cijnsboeken zijn voor de genealoog een dankbare bron. Voor onze dorpen beginnen ze in 1340 en lopen door tot aan het begin van de 17e eeuw. Ze houden de cijns (belasting) bij die aan de heer (de hertog) verschuldigd is. In de boeken vinden we behalve familienamen en toponiemen ook informatie over vennen, heiden, bossen, molens, straten en de waarden van goederen. Ze worden bewaard in het Rijksarchief van Brussel en zijn zeer de moeite waard.

Met geduld en eventueel wat hulp van anderen zijn ze ook voor de wat minder geoefende genealoog goed toegankelijk.

Weelde in de tijd van Aert Schats

In de tijd dat Aert Schats zich te Weelde vestigt, is het een Vrijheid met een - tegen het licht van die tijd gezien - welvarende gemeenschap met veel vlasteelt en bloeiende weverijen. Tot zelfs in Brugge verhandelen de Weeldenaren hun waar. Zelf kent Weelde een vrijdagmarkt en twee jaarmarkten. De Vrijheid zal ongeveer 1000 inwoners gekend hebben, verspreid over nog steeds bekende gehuchten: Weelde-dorp, de Meir, de Hegge, het Geeneinde en de Leemputten.

Aert Schats is ongetwijfeld deelnemer geweest aan een belangrijk stukje Weeldse geschiedenis. Tijdens zijn leven heeft hij de vernietiging meegemaakt van het kasteel van de heren van Weelde, op de plaats waar nu de pastorie staat. Hij is getuige geweest van de bouw van de huidige St.-Michielskerk tussen 1520 en 1529 onder pastoor Jan Huybrechts Loemelanus. Hij heeft het gasthuis zien verrijzen aan de Groes. In 1490 werd het gasthuis bisschoppelijk goedgekeurd. Het bleef bestaan tot in de 18e eeuw en vervulde een sociale functie als opvangcentrum voor vreemdelingen. Aert Schats moet zo wat de buurman geweest zijn, want het grensde aan "de ouden bucht". Zoon Peeter Schats en diens kinderen bleven cijnsplichtig "op den ouden bucht" en de daarbij gelegen "gasthuisacker".

Aert Schats bereikte waarschijnlijk een gezegende leeftijd. In ieder geval overleed hij te Weelde op 25 mei 1542. Hij had toen reeds kleinkinderen en mogelijk achterkleinkinderen. Wat had hem naar Weelde gebracht? Was hij in Turnhout weggejaagd door één van de vele pestepidemieën die de stad teisterden in de 15e eeuw? Of had hij zijn lief in Weelde gevonden? Hoe het ook zij, hij trouwde met ene Engelbergis, van wie alleen de naam bewaard gebleven is. Vier generaties later kwam de meisjesnaam Angela nog voor in de familie Schats. Maar zouden deze dochters geweten hebben dat dat een herinnering was aan een verre betovergrootmoeder?

De Koninklijke Fanfare "De Verenigde Vrienden" uit Poppel (4)

door Frans Slegers

Onder leiding van Karel Noyen (23/9/54 tot heden)

De eerste tien jaren onder het beleid van Karel Noyen verliepen voor de fanfare ongeveer zoals bij de vorige dirigenten, nl. in hoofdzaak in het opluisteren van de jaarlijks weerkerende dorpsfeesten zoals de paardenzegening, het afhalen van sinterklaas, Rerum Novarum, de sacramentsprocessie en de processie met de kermis, wapenstilstand, enz. We waren steeds paraat voor de opluistering van gouden bruiloften, eremissen van nieuwgewijde priesters, de opening van nieuwe handelszaken en we begeleidden overleden leden en dorpsnotabelen naar hun laatste rustplaats. Zelf hielden we jaarlijks een teerfeest, gingen dauwtrappen, namen deel aan festivals en gaven een concert met de kermis en met Pinksteren. Speciaal voor deze periode vermelden we ons optreden "voor Vrijheid en Democratie" ten

tijde van de schoolstrijd in 1955, de opluistering van een zomerfeest bij de B.J.B.-meisjes (25/9/1955), de optocht met vlaggenwijding van de N.S.B. (Nationale Strijdersbond -8/5/1955), de doop van een zevende zoon, Boudewijn Van Beurden (11/12/1955), de inhuldiging van de weg naar Aarle (1/7/1956) en die van de Mierdsedijk (27/7/1956), de opening van de nieuwe gemeentezaal (15/9/1956) en het feest van 25 jaar A.C.V. (16/9/1956).

De drumband kort na de kostumering (16/4/1967)

Van links naar rechts. Voorste rij: Germa Moonen, Maria Huybs, Maria Havermans, Jeannine Moeskops. Tweede rij: Jeannine Bayens, Lea Stabel, Maria Bayens, Marie-Josée Severijns. Derde rij: Agnes Cabanier, Nelly Mulders, Maria Heylen, Cornelia Adriaansen. Achterste rij: Raymonda Driessens, Magda Moonen, Agnes Moonen, Rosette Van der Krabben

Op woensdag 17 augustus 1955 trad onze muzikmeester in het huwelijk met mej. Mia Aerts uit Turnhout en op 20 mei 1956 (Pinksteren) werd Jan Marynissen de nieuwe lokaalhouder in opvolging van Jan Bax-De Wit. Op 9 juni daaropvolgend trad Jan Marynissen, weduwnaar van Antonia (Net) Govaerts, in het huwelijk met Carolina (Lien) Janssen uit Turnhout. Het feest werd in het lokaal gevierd samen met gans de fanfare. Ook Tijn Uilenspiegel was komen meefeesten, was ongemerkt in de slaapkamer van de pasgehuwden binnengedrongen en had het bed uiteengehaald en neergezet op de kiosk! Of er gelachen werd! Het werden gedurende vele jaren aangename avonden bij Jan en Lien met gezellige repetities en ook nog nadien. Heel wat leden namen achteraf de tijd om een kaartje te leggen of om te biljarten en de jongeren beraamden af en toe wel een of andere grap als Lien het niet hoorde of zag. En die gezelligheid duurde nog voort na het overlijden van Jan Marynissen (22/10/1967), toen Lien het café alleen runde en zelfs later, toen zij teruggekeerd was naar Turnhout, en het pand in handen kwam van Nelis Haagen, zoon van Victor Haagen-Bax, en dus oomzegger van de vroegere eigenaar Jan Bax-De Wit. Het café, dat erg in verval begon te geraken, werd, in afwachting van een andere bestemming, gesloten. Maar als het repetitie was kwam Nelis, die in Hulsel woonde, de zaak openen. Hij zorgde voor licht, verwarming en drank, terwijl een paar van de oudere meisjes van de intussen opgerichte drumband, plaats namen achter het buffet. De repetities werden toen druk bijgewoond!

De drumband werd in 1963 opgericht door ons medelid, later voorzitter, Jacques Van Gestel. Aanvankelijk maakten er alleen jongens deel van uit, later werd het een uitsluitende meisjesdrumband. Op 14 april 1973 nam Frans Jansen uit Baarle Nassau (°25/1/1943), die momenteel ook de drumbands van Beerse en Baarle leidt, het beleid van de drumband te Poppel over. Zoals we verder in de aflevering zullen zien wist hij de groep te brengen tot in superieure afdeling, 's lands hoogste afdeling voor drumbands. Van Jan Marynissen moeten we nog zeggen dat hij als lokaalhouder altijd in de weer was voor het onderhoud van het materiaal van de fanfare: lessenaars, muziekpartijen, de trommels van de drumband op- en afspannen voor en na gebruik, ze onderhouden, vellen vervangen, enz. Hij was ook niet verlegen om muzikanten, die hun materiaal niet voldoende verzorgden, op het matje te roepen. In deze periode, namelijk op 1/1/1959 volgde onze voorzitter, Jan Ruts, zijn vader op als burgemeester. Hij werd op zondag 18 januari plechtig ingehaald. Om 14 uur vertrok in de Pastorijstraat een kleurige stoet met wapperende vaandels met op kop de fanfare, om de nieuwe burgemeester in zijn woning op het Hondseinde te gaan afhalen.

Op weg naar een schoolfeest

Een dikke sneeuwlaag bedekte wegen, gebouwen en landerijen, een ijzige wind neep aan de oren en deed de vingers van de muzikanten tintelen, maar er heerste feeststemming. Op de wegen waarlangs de stoet zou trekken was de sneeuw weggeschaafd. Vlaggen wapperden aan de huizen, triomfbogen waren hier en daar opgesteld en een feeërieke verlichting was aangebracht in het dorpscentrum. Vrijwel alle verenigingen stapten mee op in de stoet die door de Trier en over de Tilburgseweg naar het centrum trok. Aan het gemeentehuis werd de stoet ontbonden. Hier werd hem de driekleurige sjerp, kenteken van zijn waardigheid, en de sleutels van het gemeentehuis overhandigd door zijn vader en voorganger, van dan af ereburgemeester, Henri Ruts. Nadien volgden een drietal toespraken en werden bloemen neergelegd aan de gedenksteen der gesneuvelden en van de burgerlijke slachtoffers. Daarna had een receptie plaats in de gemeentesaal. Jan Ruts bleef burgemeester tot 1/1/1965, wanneer hij opgevolgd werd door Jos Haagen, die op zondag 21 februari werd ingehaald als burgemeester. De plechtigheid van toen kende ongeveer hetzelfde feestelijk verloop als die

van 18/1/1959. Bij deze burgemeesterswisseling gaf Jan Ruts ook zijn ontslag als voorzitter van de fanfare (9/2/1965). Hij werd opgevolgd door Constant Coenen (24/4/1965). Jan Ruts werd opnieuw burgemeester op 1/1/1971 en bleef dit tot aan zijn schielijk overlijden op 19/4/1972. Dan werd hij opgevolgd door Jos Coppens die burgemeester bleef tot aan de fusie van de gemeentes op 1/1/1977.

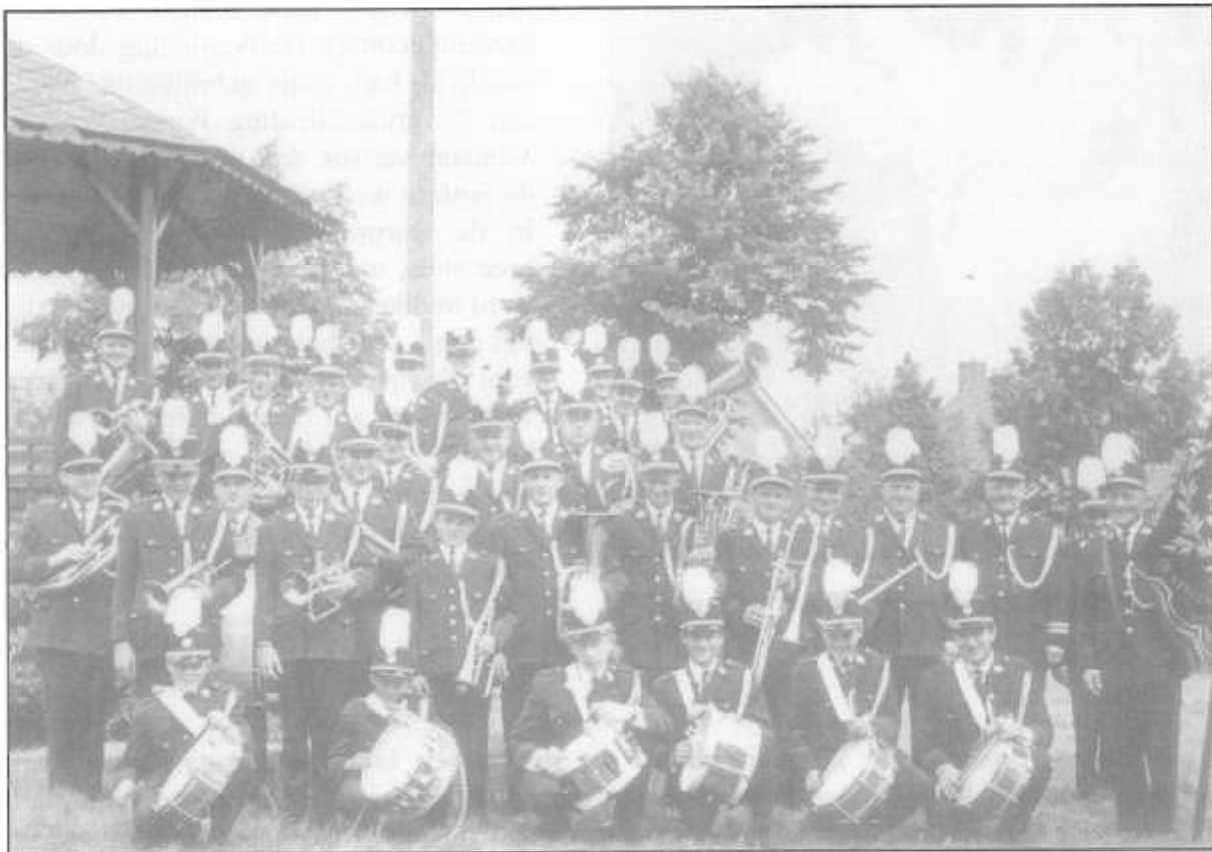

Shownummer "De cirkel"

Voor de oorlog 1940-45 droegen de leden van onze fanfare, net zoals de muzikanten van de meeste muziekkorpsen een klassiek fluwelen uniformpetje (zie foto's in het vorige nummer). Kort na de heroprichting, namelijk in juni 1948, werd die traditie hernomen, zij het dan dat het petje iets anders was van snit en vorm. Op 28/3/1958 werd besloten tot het aanschaffen van een nieuwe, meer moderne kepie. De eerstvolgende uitstap (dauwtrappen 4/5/1958) was het nieuwe hoofddeksel er al. Maar vele oudere muzikanten waren er minder gelukkig mee en dachten met een zeker heimwee terug aan hun oude vertrouwde petje. Al gauw begon men dan ook te denken aan de mogelijkheid van een volledig uniform. Dat kwam er uiteindelijk in 1967 voor de fanfare en tevens voor de drumband, die het tot dan toe moest stellen met een "schuitje" op het hoofd. Maar een volledig uniform! Dat was gauw gezegd, maar niet zo gauw gedaan, want we wilden het neusje van de zalm! En wat zou dat kosten? Maandenlang werd er door het bestuur naar uitgekeken. Alle muziekfestivals en verbroederingsen werden bezocht om het mooiste uniform uit te kiezen en ons daarop te inspireren. Op zekere dag zagen we de Koninklijke Fanfare Sinte Rosalia uit Edegem optreden te Ekeren. En dat was het! Iedereen was het roerend eens: dat uniform moesten we hebben! Dezelfde week nog togen de voorzitter en de secretaris naar Edegem op zoek naar Sinte Rosalia. Na heel wat zoeken belandden ze bij de penningmeester ervan, namelijk de heer J. De Belder-Le Grand. Ze vertelden waarvoor ze kwamen en het lukte! Het echtpaar -mevrouw De Belder sprak ook een woordje mee en zelfs twee want zij was "de meter" van de uniformen van Sinte Rosalia! -vond er geen bezwaar in dat wij dezelfde uniformen zouden dragen als zij. Ze gaven zelfs een volledig uniform met sjako en pluim mee en ook het adres van de firma die ze gemaakt had.

Begrijpelijk moest er wel een briefje getekend worden dat ze een uniform van Sinte Rosalia meehadden, met de belofte het zo spoedig mogelijk terug te brengen.

Geheel anders verliep het met de uniformen voor de drumband! Hier hadden we ons oog laten vallen op het uniform van de drumband van Wernhout, die we eveneens op een festival ontmoetten. Maar daar kregen we het scheel op de neus! Maar we bleven aandringen. Uiteindelijk werden we dan afgescheept met de belofte dat ze een foto zouden opsturen. Maar daar kwam niets van in huis. En toch zouden we het uniform hebben! Na een paar weken vergeefs wachten trok onze voorzitter zijn stoute schoenen aan en reed op zijn eentje naar Wernhout ... en bracht een uniform mee! Het was hem en ons blijkbaar niet erg gegund, maar Stan had het toch klaargespeeld! Contact werd nu opgenomen met de confectiefabriek Corn. Vrints uit Tilburg, die een prachtig uniform afleverde voor de meisjes. De uniformen van de fanfareleden kwamen van de firma De Sterck uit Niel en de sjako's van India Cap uit Antwerpen. De eerste uitstap in de gloednieuwe uniformen had plaats op zondag 16 april 1967. Ter gelegenheid van dit feest hadden we Sinte Rosalia uitgenodigd, maar ook Heinekens Tamboerkorps uit 's Hertogenbosch, waarmee we sedert geruime tijd zeer goede relaties hadden. In die periode werkten namelijk vele Belgische werknemers bij Heineken, vooral dan mensen uit Poppel.

De fanfare kort na de kostumering (16/4/1967)

Zittend van links naar rechts: Aloïs Prinsen, Willy Kenis, Robert Van Beurden, Jan Ernes, Lucas Smits en Jos Moeskops. Staande eerste rij: André Van der Voort, Robert Smits, Antoine Van der Krabben, Harry Smits, Jos Huybs, Jan Kouws, Antoon Severijns, Jos Goossens, Wim Bayens, Sooike Verhagen, Constant Coenen, Jef Vermeulen, Jan Timmermans, Sooi Borghs. Midden (na Jos Huybs): Jos Leuse, Gust Huybs, Sus Van Heyst, Door Adriaansen. Achter: Jacques Van Gestel, Alfons Devue, Jan Van der Krabben, Ad Maas, Frans Slegers, Louis Van Beurden, Rik Adriaansen, Emiel Vanwesenbeeck, Roger Leuse, Jos Timmermans, Corneel Schellekens.

Op 14 uur kwamen de genodigde maatschappijen toe bij "Mitje". Na een verfrissend drankje hielden we een optocht richting Steenweg Weelde. Terug bij Mitje werd een receptie aangeboden door de fanfare en dan ging het weer de weg op, richting Pastorijstraat, Trier, Tilburgseweg. Het was een fantastisch zicht op deze stralende zomerse dag. Edegem was er met een groep van 100 personen, waarvan 80 spelende leden en Heineken telde 70 man. Vele dorpsgenoten waren afgezakt naar de dorpskom om "hun" fanfare te zien voorbijtrekken in hun prachtige uniformen. En tussendoor zagen we ook gezichten van muzikanten uit de omliggende gemeenten met bewondering kijken naar dat schouwspel. Maar de apotheose van die middag was wel de gezamenlijke uitvoering, midden in het dorp, door Poppel en Edegem van enkele marsen die ze allebei kenden. Wat klonk dat machtig: meer dan 100 uitvoerders en allemaal in een zelfde uniform!

Dirigent Karel Noyen: Klaar jongens?

Onze allereerste uitstap, na het feest der uniformen, gold onze nieuwe pastoor, Jozef Van Cleynenbreugel, die op donderdag 4 mei 1967 (O.H.Hemelvaart) plechtig werd ingehaald. (De vorige pastoor, Louis Baeyens, overleed op 16 maart vrij kortstondig na een hersenbloeding). De begroeting door de overheid, had, zoals gebruikelijk, plaats aan de grensscheiding Poppel-Weelde. Vandaar vertrok dan de stoet, die door de fanfare werd geopend, naar het dorp. In de Dorpsstraat, waar de weg het breedst is, ongeveer aan Eddy Keyzers, werd midden op straat (ja, dat ging in die tijd nog!) een show-uitvoering gehouden voor de nieuwe herder. Iedereen was verbaasd en vol bewondering dat zoiets kon in Poppel. Toch was het niet de ideale plaats om parade te houden. Het was er toch wat eng en we zaten gekneld tussen de vele toeschouwers.

Kort nadien, op zaterdag 20 mei, gingen we op bezoek bij "De Kunstvrienden" van Merksplas-Molenzijde. De leden werd op het hart gedrukt extra op te passen voor hun uniform. De grote-tromdrager wees bij het uitstappen- de bus stond geparkeerd langs een diepe sloot vol water- iedereen erop straks bij het terug instappen, voorzichtig te zijn. Maar toen we 's avonds in het donker de bus opzochten maakte hijzelf een verkeerde beweging en kwam pardoes in de stinkende sloot terecht! Kopje onder! Dedju!

Maar vanaf de kostumering begon voor de fanfare een merkwaardige opgang inzake muzikale prestaties. Samen met de drumband ging ze zich specialiseren in mars- en showoptredens en met succes! Reeds op zondag 4 juni 1967 namen we deel aan een stapmars- en drumwedstrijd te Vlimmeren. Het was onze eerste deelname aan een wedstrijd na de Tweede Wereldoorlog.

Vele weken hadden we geoefend op de speelplaats van de jongensschool, niet alleen om muzikaal "en forme" te zijn, maar ook het vormen van de rangen, het afdraaien, het stilstaan en weer vertrekken, het front vormen naar de jury toe, het moest allemaal aangeleerd worden, want al primeert dan in een muziekwedstrijd de muziek, in een stapmarswedstrijd tellen hogergenoemde zaken toch ook mee. Met een bang hart verschenen we dan te 11 uur aan de start. Het was uitzonderlijk prachtig weer. De zon schitterde aan de hemel, maar het was niet alleen van de brandende zon dat we zweetten! Maar 't werd een succes: 170 punten op 180 – 94,44% = 1ste prijs met lof van de jury! Wie had dat durven dromen, zo voor de eerste keer. Natuurlijk was het wel in vierde d.i. laagste afdeling, maar zo moet men beginnen. 's Anderendaags lazen we het volgende in de krant: "De algemene bewondering dwong eerst de fanfare en drumband van "De Verenigde Vrienden" uit Poppel af in de marswedstrijden. Voor de eerste maal aan een dergelijk waagspel deelnemend, veroverde Poppel met glans het hoogst aantal punten en won een eerste prijs met lof van de jury". (Gazet van Antwerpen)

Ontbinding shownummer "De Poppelse molen"

Achtereenvolgens werden volgende resultaten behaald:

- 4/6/1967: Vlimmeren: 94,44%
- 18/5/1969: Waalre: 94,25%
- 15/6/1969: Minderhout: 97%
- 7/5/1970: Ravels-Eel: 95%
- 6/9/1970: Deurne: 95,33%

Spectaculair was wel de wedstrijd te Waalre. Daar wist de vereniging beslag te leggen op maar liefst vijf bekertjes. Te weten:

1. als korps met het hoogst aantal punten over de twee dagen van de wedstrijd in 2e afdeling;
2. als korps met het hoogst aantal punten over de concoursdag van alle afdelingen samen;
3. als buitenlands korps met het hoogst aantal punten over het gehele concours;
4. als korps dat, gerekend over het gehele concours, het hoogst aantal punten behaalde;
5. tenslotte behaalde tambour-maitresse, toen Germa Moonen, intussen mevr. Cooremans-Moonen, uitbaatster van het ijsalon "Het Moontje", geworden, de speciale beker, toegekend

aan de tamboer-majoor met het hoogste aantal punten over de twee concoursdagen. Voor de wedstrijd in Minderhout stond in het verslag van de jury: "Prachtige groep, met een eveneens prachtige majorettegroep. Zeer goed, ook de muzikale afwerking. Trouwens dat zult u gemerkt hebben bij het eindresultaat". W.g. K.Torfs.

"Uitstekende en muzikale prestatie. Samenspel is zeer evenwichtig. Techniek is prima en duidelijk. Lofwaardige prestatie. Dirigent en uitvoerders met tambour-maitresse onze hartelijke gelukwensen voor deze muzikale interpretatie. Cum laude!" W.g. A.van Leest. En de krant schreef: "... Opvallend is wel de uitslag verworven door De Verenigde Vrienden uit Poppel, die 97 punten vergaarden op 100. Eenheid en houding in de stapmarswedstrijden waren bijna onverbeterlijk ..." Onze fanfare bekwam er de prijs "Pro Musica" van de heer Minister van de Nederlandse Cultuur, toegekend aan de maatschappij, welke het hoogste aantal punten behaalde in de stapwedstrijd over de twee zondagen (8 en 15 juni). En Germa Moonen kreeg weerom de prijs van de beste tamboer-majoor.

Op het kantonnaal FEDEKAM-toernooi te Ravels-Eel op 7 mei 1970 bekwamen we 95% van de punten en werden uitgenodigd om deel te nemen aan het provinciaal kampioenschap te Deurne op 6 september 1970. Ook daar werd het weer een succes: 286 punten op 300 = 95,33% met lof van de jury en de titel van provinciaal kampioen! De vreugde was onbeschrijfelijk. Onze maatschappij was wel niet de grootste in aantal leden, maar kwam 't keurigst voor de dag in houding, discipline en afwerking van de muziek. Onze groep was de beste of zoals iemand uit de toeschouwers zegde: "Wat Poppel deed, was af!"

Deelname aan het provinciaal kampioenschap te Mechelen (14/10/1989)

Tussendoor verzorgden we in die periode vele andere showoptredens. Zo werden we o.a. gevraagd voor de opluistering van de Bloemenstoet te Wommelgem, de Carnavalstoet te 's-Hertogenbosch, de voetbalmatch Grimbergen-Vilvoorde, een historische stoet te Nîmes (provincie Namen), de lichtstoet te Mol, de lichtstoet te Ledeborg-Gent, een historische stoet te Edegem, enz.

Het grof geschut besluit het showoptreden

Danig veel succes oogstten we ook verschillende jaren in het Medisch Pedagogisch Instituut St.-Rafaël te Sint Job in 't Goor. Met bewondering keken de patiënten daar naar onze glinsterende instrumenten en onze mooie uniformen en naar de prachtige showfiguren die we maakten. En tijdens de pauze waren er een paar onder hen die niet weg te slaan waren van de instrumenten die op de gazon neergelegd waren. Vooral de bombardon van meester Van der Voort trok hun aandacht. Zo'n groot en prachtig instrument! Dat was voor hen toch wat anders dan die kleine "fluitjes" die ernaast lagen en die sopranen werden genoemd!

Op 28/12/1981 trad Jacques Van Gestel aan als nieuwe voorzitter i.p.v. Constant Coenen die op 9/11/1981 was overleden in de leeftijd van 70 jaar. De succesvolle weg van parade- en showoptredens werd na enkele jaren toch verlaten omdat de jeugd van de fanfare steeds meer en meer begon te voelen voor concertoptredens.

Op 12/5/1988 werd dan te Gierle voor 't eerst deelgenomen aan een korpswedstrijd, uiteraard in derde afdeling. Men stootte meteen door, werd provinciaal kampioen te Mechelen (14/10/1988) en nationaal kampioen te Geel (18/2/1989). Op 28/5/1989 kwam men uit in tweede afdeling te Beerse en op 14/10/1989 werd deelgenomen aan het provinciaal kampioenschap te Mechelen. De kampioenstitel werd net niet gehaald, maar wel de toelating om te promoveren naar eerste afdeling.

De drumband van haar kant begon in 1982 deel te nemen aan de drumbandwedstrijden, ook in lagere afdeling. Op 9/9/1984 behaalde zij 85% in de provinciale wedstrijd te Olen en mocht zij overstappen naar de middelbare afdeling. Op 6/11/1988 wist zij door te dringen tot het nationale kampioenschap te Berlare (Oost-Vlaanderen), waar de titel van landskampioen haar nipt ontglipte, maar die wel veroverd werd op 5/11/1989 te Lummen (Limburg) in eerste

afdeling. Op 13 mei 1990 mochten de meisjes naar aanleiding van het 100-jarig bestaan van de fanfare de arrondissementale wedstrijd voor drumbands en majorettenkorpsen inrichten. Zelf namen ze eraan deel in twee groepen. De "kleintjes", uiteraard in derde afdeling, behaalden 80%; de "groten" in uitmuntendheid bekwamen 85%.

In 1991 vinden we ze respectievelijk terug in de tweede en in de ereafdeling en op 6/9/1992 de "groten" in de superieure afdeling, de hoogste afdeling bij drumbands. Zij behaalden te Veerle-Laakdal 86,5 % van de punten, maar net niet de kampioenstitel. Drie jaar lang verdedigden zij met succes hun plaats in 's lands hoogste afdeling.

Voor 't ogenblik wordt er echter niet meer deelgenomen aan wedstrijden, noch door de drumband, noch door de fanfare, om reden dat het aantal leden gevoelig gedaald is. Toch hopen beide groepen over enkele jaren, wanneer het ledenbestand opnieuw gestegen is, weer present te zijn voor concoursoptredens. In afwachting blijven de fanfare en de drumband in de weer met het geven van concerten, het deelnemen aan muziekfestivals, het opluisteren van eucharistievieringen en het opvrolijken van de openbare feesten in en buiten de dorpsgemeenschap. Onze dorpsgemeenschap kan immers de fanfare niet missen. Jongens en meisjes, komt dus de rangen vervoegen. Jullie zijn allen hartelijk welkom en onze dorpsgemeenschap zal er wel bij varen.

Het geslacht Van Gils (3)

door Kris Van Gils

C.

STAM JOSEPHUS VAN GILS

Josephus Van Gils werd op 25.10.1832 te Ravels geboren als zoon van Adrianus Van Gils en Anna Maria Konings. Hij overleed te Weelde op 25.10.1927. Merk op ! Zijn geboortedag werd 95 jaar later ook zijn sterfdag. Hij huwde als dienstknecht op 16.07.1863 te Ravels met Maria Elisabeth Adriaensen. Maria Elisabeth was geboren op 01.10.1832 als dochter van Jan-Baptist Adriaensen, landbouwer, (alias Tist van de Wildert) ex Ravels en Johanna Cornelia Trompenaers ex Diessen. Maria Elisabeth overleed te Weelde op 11.06.1897.

Josephus (Jefke van Gils) wordt vernoemd als oudste inwoner van "De Straat" in een werk van Dr. Amandus Van Baelen, Weelde, getiteld "Geitebokken en Veenmollen." Dit werd in twee delen uitgegeven in "De Schakel", een trimestrieel orgaan van de oud-studentenbond van het Damiaancollege te Aarschot. Het eerste deel verscheen in april 1955 en was getiteld "Van St. Michiel en St. Jan". Het tweede deel verscheen in augustus 1955 met als titel "De triomfantelijke verzoening".

Josephus en Maria Elisabeth hadden de volgende kinderen :

1.Doodgeboren zoontje op 02.10.1863

2.Adrianus, geboren te Ravels op 28.10.1864 en er overleden op 30.07.1943. Hij huwde in november 1887 Maria Theresia Van Loon, geboren te Ravels 05.06.1864 en overleed aldaar op 30.04.1953. Zij was de dochter van Franciscus Antonius Van Loon en van Petronella Adriaensen.

(Petronella hertrouwde met Jacobus Van Gils, oom van Adrianus). **Zijn nageslacht volgt onder DD.**

3.Maria, geboren te Oud-Turnhout op 04.02.1868 en overleden te Weelde op 18.03.1904. Zij huwde Franciscus Godschalk. Zij hadden 2 zonen.

4.Jacobus, geboren te Oud-Turnhout 25.03.1875 en overleden te Arendonk op 01.09.1957. Hij bleef ongehuwd.

DD.Adrianus Van Gils °Ravels 28.10.1864, +Ravels 30.07.1943, gehuwd met Maria Theresia Van Loon, °Ravels 05.06.1864, +Ravels 30.04.1953. Dit echtpaar woonde de eerste jaren van hun huwelijk in Turnhout, zij waren in de Deken Adamstraat tuiniers, m.a.w. zij zorgden voor de groentenvoorziening van de burgerij van Turnhout. In 1903 kocht Adriaan de boerderij het Zwaantje op Klein Ravels, anno 1996 Klein Ravels 105, en vestigde zich aldaar. Alhoewel hij niet langer tuinier maar wel boer was, behield hij de groenten- en fruitkweek als hobby. Menige bezoeker ging naar huis met een flinke portie overheerlijke aardbeien of ander lekkers uit de groenten- en fruithof.

Gezin Adrianus Van Gils (zie DD) en Maria Theresia Van Loon. Onderste rij van links naar rechts: Anna, Adrianus (zie dd), Maria Theresia Van Loon. Tweede rij van links naar rechts: Josephina, Theresia, Elisabeth, Ludovica, Maria, Petrus (zie DD-b). Bovenste rij van links naar rechts: Jan, Jos (zie DD-a)

Kinderen :

- 1.MARIA Josepha Petronella, °Turnhout 01.04.1889, +Ravels 07.06.1975.
Gehuwd met Henri Heyns.
- 2.Maria ELISABETH Franciscus, °Turnhout 31.12.1890, +Ravels 27.08.1965.
Gehuwd met Karel Van Dooren.
- 3.Josephus Franciscus Jacobus, °Turnhout 02.12.1892, +Turnhout 24.11.1894.
- 4.Maria LUDOVICA Adriani, °Turnhout 10.06.1894, +Antwerpen 23.03.1981.
Zuster Clemens, Franciscanesse van de H. Familie.
- 5.Petrus JOSEPHUS Jacobus, °Turnhout 22.09.1895, +Turnhout 23.06.1984.
Hij huwde Joanna Hermans. **Zijn nageslacht volgt onder DD-a.**
- 6.JOANNES Baptist Adrianus, °Turnhout 01.12.1896, +Arendonk 03.07.1976.
Hij bleef ongehuwd.
- 7.Joannes PETRUS Maria, °Turnhout 10.11.1899, +Leuven 17.04.1957. Hij
huwde Anna MARIA Loots. **Zijn nageslacht volgt onder DD-b.**
- 8.Maria THERESIA Gerarda, °Turnhout 06.10.1903, +Turnhout 22.04.1954.
Zij bleef ongehuwd.
- 9.JOSEPHINE Elisabeth Jacoba, °Ravels 04.04.1905, +Ravels 07.05.1942. Zij
bleef ongehuwd.
- 10.ANNA Maria Josepha, °Ravels 19.04.1909, +Butchenbach 13.07.1994.
Zuster Adèle, Franciscanesse van de H. Familie.

DD-a.Petrus JOSEPHUS Jacobus Van Gils (alias Jos van 't Zwaantje) °Turnhout 22.09.1895, +Turnhout 23.06.1984. Gehuwd met Petronella JOANNA Hermans, °Arendonk 28.08.1894, +Ravels 07.02.1942, dochter van Alphonsus Gregorius Hermans en Maria Catharina Wynants.

Jos was een zeer belesen man, hij was gedurende de dag landbouwer, doch de avonden en menig nachtelijk uur besteedde hij aan lezen. Op een gegeven moment vertelde hij me dat hij ooit stukken van urnen vond in de omgeving van de Stenebrug. Voor een kind was dit uitermate spannend, een grootvader te hebben die alles wist over vroeger en zelfs restanten uit de prehistorie begraven wist zitten... Dit bleek uit het feit dat op zijn aangeven het urnenveld van Klein Ravels ontdekt werd. Jos vertelde aan Marc Vermeeren, bestuurslid van de Heemkundekring, van de vondst rond 1900 van een urne ter streke "Het Heike". Beiden ontdekten daar grafheuvels wat gemeld werd aan Archeoloog Van Impe te Brussel en na een vijftal jaren werd het gerestaureerde urnenveld uit de ijzertijd (100-250 j v Chr) te Klein Ravels voor het publiek opgesteld.

Kinderen :

- 1.ADRIANUS Joseph, °Ravels 22.03.1926 gehuwd met Elisa Beyens.
kinderen : 1.May, °15.01.1952 gehuwd met Jef Kuppens
- 2.Jef, °26.02.1953 gehuwd met Leen Hendrickx
kinderen : 1.Dries, °19.10.1977
- 2.Seppe, °31.12.1979
- 3.Stien, °12.01.1981
- 3.Mi-Jé, °22.09.1954 gehuwd met Mark Loix

- 4.Monique, °27.10.1955 gehuwd met Louis Porto-Carrero
 5.Jan, °31.12.1957 gehuwd met Rit Meerts
 kinderen : 1.Joris, °18.04.1985
 2.Leen, °17.12.1986
 3.Jeroen, °07.10.1988
 6.Erik, °13.03.1959 gehuwd met Kerstin Janssens
 kinderen : 1.Bert, 28.01.1985
 2.Mies, 23.12.1986
 3.Kaat, 20.05.1989
 4.Daan, 03.04.1995
 7.Kris, °02.03.1960 gehuwd met Erik Paulussen
 8.Greet, °31.05.1966 gehuwd met Rudy Willems

- 2.THERESIA Maria Josepha, °Ravels 27.03.1927, gehuwd met Alfons Meuws
 3.MARIA Joanna Josepha, °Ravels 07.03.1928, +R 23.10.1990, ongehuwd.
 4.ALPHONSUS Joseph Maria, °Ravels 18.01.1929, gehuwd met Dymphna Van Gils.

- kinderen:1.May, °05.04.1956 gehuwd met Jan Severijns
 2.Johan, °18.03.1957 gehuwd met Els Boermans
 kinderen : 1.Wim, °20.10.1977
 2.Geert, °21.02.1980
 3.Maarten, °31.03.1982
 3.Gerda, °03.06.1958 gehuwd met Karel Severijns
 4.Eric, °19.11.1959 gehuwd met Sonja Dirx
 kinderen : 1.Sofie, °10.04.1984
 2.Joran 20.11.1986
 5.Leen, °04.11.1960 gehuwd met Jef Bijns
 6.Elly, °28.06.1962 gehuwd met Eddy Leemans
 7.Jef, °17.06.1963 gehuwd met Erna Mertens
 kinderen : 1.An, °15.05.1986
 2.Inge, ° 24.06.1988
 3.Geert, °08.02.1991
 4.Loos, °12.07.1993

- 5.PETRUS Josephus Constantius, °Ravels 02.02.1930,+Ravels 06.01.1932
 6.ELISABETH Augusta, °Ravels 07.03.1931 gehuwd met Jos Peeters.
 7.LUDOVICUS Joseph Gerardus, °Ravels 04.12.1932 gehuwd met Rosa Voeten.

- kinderen :1.Jef, °01.04.1960 gehuwd met Astrid Hendrickx
 2.Ria, °13.08.1962 gehuwd met Marc Willems
 3.Els, °15.12.1970

- 8.HENRICUS Joseph, °Ravels 06.05.1935, +R 29.12.1935
 9.KAREL Joseph Maria, °Ravels 30.12.1936, ongehuwd
 10.ANNA Maria Joanna, °Ravels 28.05.1939, gehuwd met Louis Moonen.

DD-b.Joannes PETRUS Maria Van Gils, °Turnhout 10.11.1899, +Leuven 17.04.1957, gehuwd met Anna MARIA Loots, °10.01.1899, +29.03.1973.

Kinderen : 1.Adriaan, °07.07.1924 gehuwd met Julia Daems
 kinderen : 1.Jeanne, °26.07.1949 gehuwd met Frans Van der Linden

- 2. Maria, °26.11.1951 gehuwd met Mario Keuten
- 3. Agnes, °22.07.1956 gehuwd met André Willemsen
- 4. Peter, °13.05.1963 gehuwd met Nicole Ceusters
- kinderen :
 - 1. Stefan, °07.01.1988
 - 2. Pieter, °13.10.1994
- 2. Aloysius, °01.11.1925, +21.02.1941
- 3. Jos, °01.02.1928 gehuwd met Clara Nuyts
- kinderen : 1. Ivo, °07.03.1953 gehuwd met Thea Van Lishout
 - kinderen : 1. Falla, °10.03.1979
 - 2. Enid, °13.08.1983
 - 3. Isia, °15.01.1985
 - 4. Illya, °31.08.1986
- 2. Vera, °08.04.1955 gehuwd met Roger Thijs
- 3. Gerda, °29.09.1956 gehuwd met Tony De Puyseleir
- 4. Walter, °02.12.1965
- 4. Maria, °02.08.1929 gehuwd met Jef Van Mechelen
- 5. Jan, °18.01.1932 gehuwd met Josephina Schellekens
- kinderen : 1. Eddy, °04.01.1960 gehuwd met Linda Mertens
 - kinderen : 1. Tinne, °20.08.1979
 - 2. Davy, °06.01.1982
- 2. Paul, °27.12.1961 gehuwd met Josée Woestenburg
 - kinderen : 1. Jente, °13.01.1989
 - 2. Tim, °09.02.1993
- 3. Ria, °25.01.1963 gehuwd met Jef de Kinderen
- 4. Herman, °15.01.1967 gehuwd met Anja Hendrikx
- 5. Karin, °21.10.1973
- 6. Elisa, °10.11.1933 gehuwd met Frans Schellekens

D. STAM CORNELIUS VAN GILS

Cornelius Van Gils werd te Ravels geboren op 16.01.1835 en overleed te Beerse op 17.03.1896. Hij huwde als dienstbode op 25.09.1862 te Ravels met Joanna Donckers, zij werd geboren te Ravels op 13.11.1836 en overleed er op 07.04.1925. Zij woonden in Ravels in de Peelsestraat, in "de twee sloppen", hier is nu de garage van Marina Cars gevestigd.

Joanna Donckers was de dochter van Joannes Jacobus Donckers (+08.03.1854), en Maria Elisabeth Van Loon.

Cornelius en Joanna hadden de volgende kinderen :

- 1. Jacobus, °Ravels 20.12.1862, +Ravels 02.01.1863 (12 d)
- 2. Anna Maria, °Ravels 10.01.1864, +Ravels 08.10.1871 (7 j)
- 3. Adrianus, °Ravels 25.06.1865, +Ravels 17.10.1871 (6 j)
- 4. JOANNES Baptiste, °Ravels, 24.03.1874, +Ravels 02.11.1924. Hij bleef ongehuwd.
- 5. Anna MARIA, °Ravels 21.03.1878, +Ravels 11.01.1906. Zij was gehuwd met Geeraard van Rooy.

Cornelius en Joanna hadden begin oktober 1871 twee kinderen, doch op 8 en op 17 oktober stierven deze kinderen. Cornelius en Joanna bleven kinderloos achter en kregen na een drietal

jaren weerom een zoon, in 1878 gevolgd door een dochter. Gezien de registers van de burgerlijke stand slechts beschikbaar zijn tot 1880, was het niet mogelijk na te trekken of er na 1880 nog meer kinderen geboren werden binnen dit gezin.

E. STAM PETRUS VAN GILS

Petrus werd te Ravels geboren op 31.01.1838 en overleed er op 31.01.1911. Hij huwde Catharina Van den Heuvel, °Ravels, 20.07.1847, +Ravels 06.09.1914. Catharina Van den Heuvel was eerder weduwe van Mathijs Willemsen. Wellicht ken je de naam "van Teske" of "de lange van Teske". Dit zijn verwijzingen naar Mathijs Willemsen of zijn zoon. Petrus en Catharina hadden de volgende kinderen :

1.Lisa, °Ravels 15.12.1890, +Herselt 09.10.1965. Zij was pastoorsmeid in Vorst-Kempen. Zij overleed in het rusthuis van Herselt.

F. STAM AUGUSTINUS VAN GILS

August Van Gils werd geboren te Ravels 01.09.1841, en overleed aldaar op 04.02.1911. Hij huwde op 01.03.1867 te Ravels Anna Maria Schellekens, zij werd te Ravels geboren op 27.01.1842 en overleed er op 28.12.1921. August was landbouwer, herbergier op het Gilseinde. (links naast het huidige Molenhof).

Anna Maria Schellekens was de dochter van Adrianus Schellekens (+04.09.1866), en Maria Elisabeth Huybs (+26.09.1862).

Foto van het gezin Augustinus Van Gils (zie F) en Anna Maria Schellekens. Onderste rij van links naar rechts: Cornelius, Maria, Jacobus (zie EE). Bovenste rij van links naar rechts: Elisabeth, Theresia, Josephina, Amelie. Ontbrekende personen: Joannes Adrianus (°14/6/1870)

De kinderen van August en Anna Maria waren :

1.Maria Elisabeth, "Mie" geboren te Ravels op 18.06.1868 en er overleden op 26.12.1948. Zij huwde Petrus Vosters, °Reusel 05.03.1865, +Ravels 13.08.1929.

2.Joannes Adrianus, geboren te Ravels 14.06.1870. Van hem is verder niets bekend, mogelijk is hij op jonge leeftijd overleden of uitgeweken.

3.Cornelius, geboren te Ravels op 18.12.1872 en overleden op 16.07.1940. Hij huwde THEODORA Lucia Van Rooy, geboren te Hilvarenbeek op 18.05.1873 en overleden te Ravels op 22.04.1950.

Dit huwelijk bleef kinderloos.

4.Jacobus, "Jaak" geboren te Ravels 13.10.1874 en er overleden op 11.03.1946. Hij huwde Maria Van Laarhoven. De stam Van Gils, "van Guste" kent enkel nageslacht via dit echtpaar. **Zijn nageslacht volgt onder EE.**

5.Joanna Elisabeth, "Lis van Guste", werd geboren te Ravels op 16.03.1877 en overleed er op 23.03.1958. Zij huwde Walter Schellekens. Rond 1900 was ze deeltijds onderwijzeres, al was het zonder diploma, van de vrouwelijke handwerken in de gemeentescholen van Ravels en Eel. Zij ontving hiervoor maandelijks 7 fr. Het was een begaafde modenaaiester in die tijd.

6.Petronella Theresia, geboren te Ravels op 23.08.1879, †20/4/1955, huwde Adriaan Schoenmakers (bakker) °Ravels 25/10/1876, †Ravels 7/7/1956

7.Josephina Maria, "Fien van Guste", werd geboren te Ravels op 13.08.1880 en overleed er op 16.12.1936. Zij huwde Theodoor Van Rooy (Theodoor is de broer van Theodora Lucie, de vrouw van Cornelius)

8.Amelie, °geboren te Ravels 04.06.1884 en er overleden 29.03.1961. Zij huwde Emiel Proost.

EE.Jacobus, "Jaak van Guste", °Ravels 13.10.1874, +Ravels 11.03.1946. Hij huwde Maria Van Laarhoven.

Hun kinderen waren :

1.August, °Ravels 03.07.1919, +Buchenwald 23.03.1945 gehuwd met Ida Helsen

2.Alfons, °17.09.1921 gehuwd met Maria Claesen

kinderen : Jack, °28.07.1949 gehuwd met Agnes Van Riel

kinderen:1.Nick °03.03.1976

2.Carolien °26.10.1977

3.Jeanne, gehuwd met Louis Peeters

4.Lisa, gehuwd met Jef Jansen

5.Maria, °Ravels 25.05.1913, +Turnhout 28.01.1985 gehuwd met August Schoenmakers

